

سروده ای از دکتر فلور طاهر تهرانی (خاور دخت)

باز بهار آمده

فصل گلستان شده ، باز بهار آمده
وقت می ارغوان، خلوت یار آمده
زنده شده خاک ازو، میوه به دار آمده
مژده دهد زندگی، غصه کسار آمده
جامه شب برود ، صبح سوار آمده
جان پر از غصه را، رحمت یار آمده
خنده کند آسمان ، لطف مکار آمده
خاک سیاه خزان ، لاله عذار آمده
شور خوش زندگی ، بر سرکار آمده
رو بکشد در خفا ، باز بهار آمده

غنچه به دشت و دمن، باز به بار آمده
بر رخ سبز چمن، جلوه کند زندگی
پرتو مهر بهار ، بوسه زند بر زمین
نغمه زهر سوزند، مرغک دل داده ای
جلوه نور حیات ، باز درخشان شده
ابر یار دهمی ، اشک ز چشم ترش
زشتی و آلودگی شسته شود بی امان
تازگی آمد زرد، کهنگی از در شود
در قدم نوبهار خسته نشاید بدن
تا بید زندگی ، شرم کند تیرگی